

# LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Neskaupstað.

## I. KAFLI

### Um reglu og velsæmi á almannafæri

#### 1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari er átt við götur, vegi og svæði sem almenningur fer um eða ætlað er til almeningsafnota, s. s. leikvelli, sölutorg, bryggjur, íþróttavelli, útivistarsvæði o. s. frv.

Um veitingastaði, almennar knattboðsstofur, afgreiðslustaði birfeiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samþykktar þessarar eftir því sem við á.

#### 2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þ. á. m. við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa eða annars staðar sem almenningur kemur saman skal fólk raða sér þannig, að þeir sem fyrstir koma fái fyrst afgreiðslu og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að halda uppi röð og reglu.

#### 3. gr.

Þeir sem hyggjast efna til útifunda eða fara í hóp göngu, skulu tilkynna það lögreglustjóra með hæfilegum fyrirvara. Tilkynningu um hóp göngu skal fylgja nákvæm lýsing á fyrirhuguðum gönguleiðum og er lögreglustjóra heimilt að breyta þeim á hvaða stigi sem er, ef hann telur brýna nauðsyn til.

#### 4. gr.

Við sjúkrahús og elliheimili eða annars staðar á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag sem raskar allherjarreglu eða ónáðar vegfarendur, viðstadda eða þá sem búa í nágrenninu.

#### 5. gr.

Enginn má að ástæðulausu berja á dyr og glugga húsa né heldur hringja dyrabjöllu, dyrásíma eða hafast neitt að sem ónáðar eða móðgar heimilsfólk eða veldur því ótta.

Bannað er að hafast að nokkuð það, sem raskar næturró manna að óþörfu.

#### 6. gr.

Á götum og vegum eða þar sem hætta stafar af, má ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, hjólabrettum, skautum, sledum eða iðka leiki, skemmtanir eða íþróttir þannig að hætta eða umferðartruflun geti hlotist af.

Bannað er að hanga í bifreiðum, dráttarvélum, vögnum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð eða festa við þau sleða, reiðhjól eða annað sem óþægindum eða hættu getur valdið.

Lögreglustjóri getur heimilað skíða, sleða- eða rennibrautir á alfaravegi og skulu þeir vegir sértaklega merktir sem leik- eða sledagötur. Þar mega ekki aðrir fara með ökutæki en íbúar gatnanna eða menn í erindum þeirra og skal ýrtruðu varúðar og tillitssemi gætt.

## 7. gr.

Hlaðnar byssur má ekki bera á götu bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að hlaupið snúi upp.

Eigi má skjóta af byssu, riffli eða öðrum skotvopnum innan kaupstaðarmarka nema á sérstökum æfingasvæðum sem eru rækilega merkt og lögreglustjóri samþykkir.

Lögreglustjóri getur að fengnu samþykki bæjarstjórnar veitt Náttúrugripasafni Neskaupstaðar leyfi til meðferðar skotvopna í þágu safnsins innan kaupstaðarmarka.

Leyfið skal gefið út til 1 árs í senn og vera veitt ákveðnum einstaklingi í nafni safnsins.

Leyfishafa er skylt að tilkynna alla meðferð skotvopna innan bæjarlandsins til lögreglustjóra.

Á almannafæri má ekki kveikja í eldfimum efnum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, er sérstaklega stendur á s. s. um áramót.

Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkjagerðar má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkid er unnið fyrir, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Sprengjuefni eða önnur slík eldfim efni má kvorki hafa í íbúðarhúsum né annars staðar þar sem hætta stafar af. Sprengiefni má aðeins geyma á stöðum sem lögreglustjóri og slökkviliðsstjóri samþykkja.

Að öðru leyti vísast til laga og reglugerða um meðferð og notkun sprengiefna.

## 8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri nema hann sé á leið af eða á grímudansleik að álfadans. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri svo sem með ósamilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

## 9. gr.

Menn, sem eru áberandi ölvaðir eða undir áhrifum annarra vímugjafa á almannafæri, skulu vistaðir í fangageymslum lögreglunnar telji hún slíkt heppilegt eða nauðsynlegt. Skulu þeir þá sæta refsíábyrgð skv. samþykkt þessari, áfengislögum eða öðrum vídeigandi lagafyrirmælum.

## 10. gr.

Hver sá sem staddur er á almannafæri er skyldur að segja til nafns síns og heimilisfangs og sýna persónuskilríki, ef lögreglan krefst þess.

## 11. gr.

Almenningi er skylt að hlíða skipunum lögreglu sem gefnar eru til þess að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu á almannafæri.

Ef nauðsyn ber til getur lögregla krafid sér til aðstoðar hvern fulltíða mann sem viðstaddur er til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum fyrir tjón eftir almennum reglum er þeir kunna að bíða við það á líkama eða persónulegum munum.

## 12. gr.

Enginn má án sérstakrar heimildar hrófla við leiðslum eða öðrum búnaði þeirra stofnana, sem starfræktar eru í almenningsþágu svo sem vatnsveitu, orkuveitu, slökkviliðs eða pósts og síma. Verði einhver óviljandi valdur að slíku, skal tilkynna það þegar í stað hlutadeigandi stofnun. Óheimilt er að tálma eða trufla starfsemi lögreglu, slökkviliðs, almanna- og hjálparveita eða annarra þeirra, sem annast öryggisþjónustu í þágu almennings.

## II. KAFLI

**Reglur til að bæta öryggi vegfarenda.**

## 13. gr.

Óheimilt er að stunda á almannafæri atvinnu, sem er til tálmunar fyrir umferðina. Sala hvers konar varnings utan sölubúða er bönnuð með þeim undanþágum, sem taldar eru í þessari grein. Blöð, bæklinga merki, happadrættismiða, dagskrár, aðgöngumiða o. þ. h. má selja á almannafæri. Þó getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað slíka sölu, ef ástæða þykir til. Lögreglustjóri getur veitt heimild til sölu varnings á tilgreindum svæðum utanhúss, til farandsölu og til starfrækslu á útimörkuðum að uppfylltum skilyrðum um verslunar-atvinnu og að fenginni umsögn heilbrigðisnefndar.

## 14. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrir berast á húsalóðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum eða á öðrum stöðum þar sem inn er gengið í hús eða húsalóðir né heldur fara inn í hýbýli hans í söluerindum.

## 15. gr.

Í alfaraleið má ekki leggja eða setja neitt það sem tálmar umferð frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt að af því verði sem minnstur farartálmi.

Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var.

Bifreiðar, vinnuvélar og reiðhjól mega ekki standa á akreinum, torgum eða gangstéttum.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

## 16. gr.

Húseigendur eða umráðamenn húseigna skulu halda tilheyrandi gangstígum, stéttum og tröppum hreinum af snjó og klaka svo sem kostur er svo og hreinsa snjó af húspökum og fjarlægja grýlukerti, þannig að eigi stafi hætta af fyrir gangandi vegfarendur, sem eiga þar leið um.

Húseigendum er skylt að hlíta fyrir mælum lögreglu um frágang girðinga og trjágróðurs, þar sem svo háttar til, að það tálmar útsýni við gatnamót.

Lögreglustjóri ákveður að fengnum tillögum bæjarstjórnar, hvar á götum eða torgum standa megi bifreiðar eða vagnar, sem ætlaðar eru til fólksflutninga og setar sérstakar reglur þar að lútandi.

Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

## 17. gr.

Eigi má hengja sjáfsala, aulýsingaspjöld eða annað þess háttar utan á hús, ef það veldur óþægindum á almannafæri að dómi lögreglunnar.

Leyfi byggingarnefndar og umferðanefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar á almannafæri eða ef þær sjást þaðan. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt, skal minnst vera 2,70 m.

Uppfestar auglýsingar skal hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Sé því eigi sinnt geta bæjaryfirvöld fjarlægð þær á kostnað auglýsenda.

Löglega uppfestar aulýsingar má einginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

## 18. gr.

Enginn má gera skurð í götur eða torg kaupstaðarins eða alfaravegi hvar sem er né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi lögreglu og hlutaðeigandi yfirvalda s. s. tæknideildar bæjarins, hitaveitu, rafveitu eða pósts og síma.

Skal verkið unnið svo skjótt sem kostur er og þannig að sem minnstur farartálmi sé að. Þá skal því, sem raskað var, aftur komið í samt lag og því haldið við í eitt ár.

Dragist frágangur úr hófi geta bæjaryfirvöld eða lögreglustjóri eða báðir aðilar í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg og vegi í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að vinna. Til tryggingar því, að skilmálum ofnagreiðs leyfis verði fullnægt, geta bæjaryfirvöld krafist bankatryggingar.

Peir sem stjórna verki skulu ætíð gæta þess, að skurðir séu afgirtir og að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálma með nægilega greinilegum skiltum, ljósum eða enduskinsmerkjum. Áður en skurðgröftur er hafinn á einkalóð, er skylt að leita upplýsinga um legu jarðstrengja og jarðlagna hjá rafveitu hitaveitu, vatnsveitu og pósti og síma.

Að öðru leyti geta bæjaryfirvöld og lögreglustjóri gert ráðstafanir, er þurfa þykir, til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur.

## 19. gr.

Þegar hús er byggt, því breytt eða það rífið að fengnu leyfi byggingarnefndar og húsið eða einhver hluti þess liggur að almannaferi, er eiganda þess eða verkataka skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum sem lögreglustjórinn setur til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og efni má ekki leggja frá sér á almannaferi, nema þar sem lögreglustjóri leyfir og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur.

Mold, mól og grjót, byggingarefni og því um líkt, er af byggingunni stafar, er óheimilt að geyma á svæði, sem er innan 15 m. frá brunahana.

Griðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burt þegar að framkvæmd lokinni eða þegar lögreglan krefst þess.

## 20. gr.

Nú er ásigkomulag húss eða mannvirkis, þar á meðal steinveggir eða aðrar girðingar, svo hrörlegt að hætt er við, að það hrynji eða að hætta geti stafað af og getur lögreglustjóri eða bæjaryfirvöld þá bannað notkun þess og gert eigendum að rífa það eða endurbæta það svo sem þörf gerist og innan tiltekins tíma. Að öðrum kosti mega bæjaryfirvöld láta vinna verkið á kostnað eiganda að undangenginni aðvörun.

Nú brennur hús eða mannvirki eða það er flutt burt án þess að annað sé byggt í staðinn og er þá eiganda þess eða umráðamanni skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

Allt það sem eigandi eða umráðamaður vanrækir samkvæmt þessari grein getur lögreglustjóri eða bæjaryfirvöld látið framkvæma á kostnað eiganda.

## 21. gr.

Vinnupalla sem valdið geta hættu fyrir umferð á gangstéttum eða götum, er einungis heimilt að reisa með leyfi lögreglustjóra. Slíkir vinnupallar skulu fjarlægðir innan tiltekins tíma eða þegar lögreglan krefst þess.

Lausir stigar, sem notaðir eru til viðgerðar á húsum, við málun, gluggaþvott eða þ. h., skulu vera nægilega traustir. Við fjölfarnar götur skal vörður standa við stiga meðan á verki stendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannaferi eftir að dimmt er orðið.

Við húsbyggingar og aðrar þess háttar framkvæmdir skal þess gætt, að endi á steypustyrktarjárnri standi ekki upp í loftið, þannig að börn eða aðrir geti hlotið skaða af.

Beygja skal járníð niður eða byrgja.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir þegarfarendur.

Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða annast, ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanna.

### III. KAFLI

#### Um umferð bifreiða, bifhjóla o. fl.

##### 22. gr.

Fasta afgreiðslu fólksflutningabifreiða, leigubifreiða og vöruflutningabifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota að fengnum tillögum lögreglustjóra.

Bæjarstjórn getur veitt leyfi í óákveðinn tíma eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Sé skilyrðum bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi ekki fylgt eða ef ástæður breytast verulega að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust.

Lögreglustjóri getur, að fengnum tillögum bæjarsjórnar, takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð telst hættuleg eða er til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Einnig getur lögreglustjóri takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

##### 23. gr.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess að valda eigi hávaða að nauðsynjalausu, einkum að kvöld- og næturlagi. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í bifreiðum þeirra fari eigi með hávaða, er raski friði. Óheimilt er að haga akstri þannig, er ökutæki er tekið af stað, að af því hljótist óeðlilegur hávaði eða hvinur. Eigendum leigubifreiða og almenningsvagna er skylt að halda bifreiðum sínum hreinum og snyrtilegum.

##### 24. gr.

Bannað er að leggja flutningabílum með eldfim efni í íbúarhverfum, eigendum eða umráðamönnum stórra ökutækja s. s. vörubifreiða, sendibifreiða og fólksflutningabíla svo og vinnuvéla er skylt að leggja ökutækjum sínum þannig að ekki stafi hætta af þeim sbr. 51. gr. umferðarlaga. Reynt skal eftir mætti að leggja ekki í íbúðarhverfum.

Umferð ofangreindra bifreiða og vinnuvéla um íbúðahverfi er óheimil nema í atvinnuskyni eða af öðrum brýnum ástæðum.

Óheimilt er að láta aflvélar kyrrstæðra bifreiða, strætisvagna eða vinnuvéla ganga að óþörfu, svo komast megi hjá loftmengum á almannafæri eða þar sem ætla má að það valdi óþægindum. Eigendum og forráðamönnum ökutækja og annara véla er skylt að gæta þes að ekki stafi óþrifnaður og mengun vegna olíu og bensínleka af ökutækjum þeirra.

Notkun á vélsleðum og óyfirbyggðum vélknúnum smábílum (bílkírlum) er háð leyfi lögreglu.

##### 25. gr.

Allur akstur á bifreiðum og vélknúnum ökutækjum er óheimill utan vega eða vegaslóða, þar sem hætta er á spjöllum á gróðri eða náttúru.

Allur akstur vélknúinna ökutækja er óheimill á leikvöngum, leikvöllum, í skrudgörðum og á öðrum slíkum stöðum.

Bæjarstjórn getur bannað alla umferð vélknúinna ökutækja á tilteknum útivistarsvæðum.

Heimilt er að aka á reiðhjóli og leiða reiðhjól á gangstígum og gangstéttum, ef það er ekki til hættu eða óþæginda fyrir aðra vegfarendur. Hjólreiðamenn, sem fara eftir gangstígum eða gangstéttum, skulu ævinlega víkja og hliðra til fyrir gangandi vegfarendum. Reglur um gangandi vegfarendur gilda að örðu leyti um þá sem leiða reiðhjól.

26. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaga og reglugerðum þeim, sem settar verða samkvæmt lögum um notkun bifreiða.

#### IV. KAFLI

##### Um friðun almennigseigna o. fl.

27. gr.

Mannvirki og hluti, sem ætlaðir eru til almenningsnota eða til prýði á almannafæri svo sem hús, minnisvarða, símaklefa, biðskýli, götuljós, umferðarmerki, nafnspjöld á húsum og við götur, bekki og girðingar má enginn skemma, lýta eða færa úr stað.

Enginn má skemma girðingar sem eru á almannafæri, klifra yfir þær eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarda, hvort sem þeir eru girtir eða ógirtir.

Enginn má skemma, lýta, óhreinka eða spilla almennigseignum á annan hátt, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, bryggjuáhöld, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem ætlað er til almenningsnota.

Enginn má raska eða skemma raflínur, síma —, vatns-, hitaveitu- eða skolpleiðslur. Verði einhver valdur að slíku, skal tilkynna það þegar í stað til hlutaðeigandi stofnunar.

Hver sá, sem brýtur gegn ákvæðum þessa kafla, skal auk sekta greiða skaðabætur fyrir það tjón, sem hann veldur.

28. gr.

Í kirkjugörðum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursett eru á grafreitum, má enginn rífa upp, færa burtu, spilla eða saugra á nokkurn hátt. Skepnum má eigi beita eða sleppa í kirkjugörðum.

#### V. KAFLI

##### Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

29. gr.

Bæjarstjórn ákveður götunöfn og lætur festa upp nafnspjöld, þar sem þurfa þykir. Húseigendur skulu festa á hús sín töluspjöld, sem tákna húsaröð, og skulu þeir halda þeim við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

30. gr.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Aðrar auglýsingar má einungis festa upp með leyfi húsráðenda.

31. gr.

Leyfi byggingarnefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar og hluti utanhúss. Lögreglustjóri getur jafnan mælt fyrir um brottmál þessháttar muna, ef það þykir valda hættu eða óþægindum fyrir umferðina.

## 32. gr.

Hlutaðeigendur skulu taka niður uppfestar auglýsingar, þegar þær hafa náð tilgangi sínum og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Sé því ekki sinnt, geta bæjaryfirvöld fjarlægð þær á kostnað auglýsenda.

Egninn má rífa niður löglega uppfestar auglýsingar, krota í þær eða skemma á annan hátt.

## VI. KAFLI

## Um veitingastaði, samkomuhús, skemmtanir o. fl.

## 33. gr.

Leyfi lögreglustjóra þarf til að reka veitingasölu. Áður en lögreglustjóri veitir slíkt leyfi, skal hann leita álits bæjarstjórnar og heilbrigðisnefndar.

Leyfi lögreglustjóra þarf til hvers konar skemmtanahalds, sem seldur er aðgangur að.

Lögreglustjóri getur bundið skemmtanaleyfi þeirri kvöð, að lögreglumenn og/eða slökkviliðsmenn verði á skemmtistað og haldi uppi löggæslu og eftirliti á staðnum. Leyfishafa er skylt að hlíta fyrirmælum þeirra til að halda uppi góðri reglu, velsæmi og hreinlæti. Kostnað við löggæslu þessa greiðir skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé skv. öðrum reglum. Sömu reglur gilda um almennar útisamkomur að svo miklu leyti, sem því verður við komið.

## 34. gr.

Hverjum þeim sem hefur á hendi veitingasölu eða selur gistingu, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til að hald uppi góðri reglu og velsæmi.

Hann skal sjá um að fjöldi gesta takmarkist við leyfilegt hámark og að loftræsting og hreinlæti sé í góðu lagi.

## 35. gr.

Allir veitinga- og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá 23:30—06:00 og allir gestir, sem eigi hafa þar gistingu, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá gistingu á veitningastaðnum eftir lokunartíma.

Að fengnu leyfi lögreglustjóra er heimilt að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma eða til kl. 01:00, en aðfaranótt laugardags, sunnudags eða almenns frídags til kl. 03:00.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri leyft samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir lengur en að framan greinir.

Allir staðir þar sem rekin er veitingasala, spilakassar, knattborð, leiktæki og því líkt og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill aðgangur um húsakynni þau sem notuð eru í sambandi við veitingar, rekstur spilakassa, knattborða og annarra leiktækja.

Á öllum gististöðum skal halda nákvæma gestaskrá.

## 36. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænnum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar og með þeim skilyrðum að því, er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórn, hve hátt gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til að halda einstakar kvikmyndasýningar utan fastra kvikmyndahúsa og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

## 37. gr.

Óheimilt er að setja upp og selja aðgang að knattborðum, spílakössum eða öðrum leiktækjum án sérstaks leyfis lögreglustjóra.

Leyfið er háð samþykki bæjarstjórnar.

Umsókn um leyfi skal vera skrifleg og þar skal m. a. tilgreina húsnæði, umfang rekstrar og fjölda og gerð tækja og aðra þjónustu.

Leyfið er ekki veitt lengur en til eins árs í senn. Það skal gefið út á nafn einstaklings, vera staðbundið, ekki framseljanlegt og í því skal greina fjölda og gerð tækja.

Leiktækja- og knattborðsstofur skulu uppfylla kröfur bygginga- og heilbrigðisreglugerða svo og kröfur um eldvarnir.

Starfsmenn á leiktækja- og knattborðsstofum skulu ekki vera yngri en 18 ára.

Heimilt er að opna leiktækja- og knattborðsstofur kl. 15,00 daglega og skal þeim lokað eigi síðar en söluskálum.

Þó skal vera lokað eftirtalda daga: föstudaginn langa, páskadag, hvítasunnudag, aðfangadag, jóladag, gamlársdag og nýársdag.

Óheimilt er að selja börnum og unglíngum innan 14 ára aldurs aðgang að leiktækja- og knattborðsstofum.

Míðað er við fæðingarár.

Leyfishafi skal kappkosta að hafa góða reglu í stofunni, gæta hreinlætis og að starfsemin valdi ekki ónæði í nærliggjandi húsum t. d. vegna hátt stilltra hljómtækja.

Sé á einhvern hátt brotið gegn reglum þessum eða ef starfsemin þykir ekki fara vel úr hendi, má svipta leyfishafa leyfi sínu, en áður skal senda honum skriflega viðvörðun.

## VII. KAFLI

## Um útvístartíma barna og unglínga o. fl.

## 38. gr.

Um útvístartíma barna skal fara eftir gildandi lögum og reglugerðum.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útvístartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustuna veitir.

## 39. gr.

Unglíngum yngri er 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20:00, öðrum en sérstökum unglíngaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Eftir kl. 20:00 er ungmennum yngri en 18 ára óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, nema í fylgd með forráðamönnum. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til vínveitinga til lengri eða skemmri tíma.

Þeir sem hafa forsjá eða forráð barna og ungmenna skulu gæta þess að ákvæði þessarar greinar séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessum ákvæðum. Útdráttur úr ákvæði þessarar greinar skal hanga á áberandi stað á öllum almennum veitingahúsum og samkomustöðum og öðrum þeim stöðum, sem félagsmálaráð telur þörf á. Félagsmálaráð ásamt lögreglu sér um að þessu sé framfylgt.

Bannað er að unglíngar innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má að siðferði þeirra sé sérstök hættu búin.

Þegar þannig stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist banra allt að 16 ára aldri.

Þegar börnum og ungmennum er bannaður aðgangur að þeim skemmtunum, sem að ofan greinir, skal miða aldur þeirra við fæðingarár en ekki fæðingardag.

#### 40. gr.

Óheimilt er að sýna opinberlega, stilla út í sýningarglugga eða á annan hátt að birta myndir, sem að dómi félagmálaráðs eru siðspillandi. Gildir þetta um ljósmyndir, veggauglýsingar eða kvikmyndir og getur lögreglustjóri eða félagsmálaráð bannað sýningu þeirra eða takmarkað aðgang við ákveðinn aldur. Að öðru leyti gilda ákvæði laga um vernd barna og ungmenna, eftir því sem við á.

### VIII. KAFLI

#### Um samgang við skip.

#### 41. gr.

Slökkviliðstjóri getur takmarkað samgang við skip sem flytja eldfim efni svo sem olúskip.

### IX. KAFLI

#### Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

#### 42. gr.

Á almannafæri, innan hafnarinnar og í fjörum má eigi kasta hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt þar eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum brjóta flöskur, fleygja eða skilja eftir grjót, mold, mól, sand, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði, úrgangssalt, múrbrot, spýtnabrak, bílhrae eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér með talið sérstaklega, sem valdið getur óheilmæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óþrýði.

Aðeins er heimilt að henda mold, grjóti, sorpi og úrgangi á staði, sem til þess eru ætlaðir og bæjaryfirvöld vísa á til þeirra nota.

Hver kyns taka og tilfærsla jarðfna eða annað jarðrask svo sem taka á grjóti eða sandi, er óheimil í bæjarlandinu nema með samþykki bæjaryfirvalda.

#### 43. gr.

Tunnur eða öllu ílát með sorpi, slori eða því um líku má ekki láta standa á almannafæri né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Þeir sem flytja vörur, fisk, fiskúrgang og annað um götur bæjarins skulu gæta þess vandlega, að fluningstæki séu þannig gerð og hleðslu þannig háttað, að ekki valdi óþrifnaði.

Fokgjörn efni má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum, vel þéttum. Ef eitthvað losnar af við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

Pallbifreiðar skulu þannig útbúnar, að auk skjólbörða sé traustur gafl eða vör á enda pallsins, þegar flutt eru efni eða varningur, sem hætt er við að hrynji úr.

#### 44. gr.

Eigendur verslana og söluturna skulu annast hreinsun á öllu rusli, sem til fellur af rekstrinum, a. m. k. daglega. Þeir skulu koma upp sorpkössum og tæma þá. Þeir skulu ganga tryggilega frá sorpgeymslum og hreinsa upp allt rusl, sem berast kann út á aðliggjandi götur, torg eða lóðir.

## 45. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningastaði sína og tjaldstaði eða þar sem þeir koma saman á víðavangi hvar sem er innan bæjarlandsins. Ber að hreinsa vandlega slíka staði af öllu rusli, áður en staður er yfirgefinn og grafa ruslið vandlega niður eða flytja það burt. Bannað er að eyða eða spilla gróðri á slíkum stöðum.

Óheimilt er að kveikja elda eða brenna rusli eða sorpi innan bæjarins, nema með leyfi lögreglustjóra.

## 46. gr.

Flöskur má aldrei brjóta á almannafæri eða víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri á víðavangi. Óheimilt er að brenna sinu nema með leyfi lögreglustjóra og skal leyfið aðeins veitt á tímabilinu frá 1. desember til 1. maí.

## 47. gr.

Banna er að setja upp girðingar, sem geta valdið vegfarendum hættu eða óþægindum, t. d. úr gaddavír eða öðrum slíkum efnum.

Skylt er hús- eða lóðareigendum að halda vel við girðingum umhverfis lóðir sínar og sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús þeirra.

Enginn má flegja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns eða stuðla að því, að slíkt berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindi berist af lóð hans.

Eiganda eða umráðamanni húss eða mannvirkis er skylt að halda eigninni vel við, hreinni og snyrtilegri, svo og tilheyrandi lóð og girðingum.

Óheimilt er að geyma hvers kyns drasl, ógangfærar bifreiðar, bílhra og því um líkt á lóðum, þannig að það snúi að almannafæri.

Óheimilt er að geyma hjólhýsi, báta eða óskrásettar bifreiðar á bifreiðastæðum bæjarins, við götur eða almannafæri. Lögreglu eða bæjaryfirvöldum er heimilt að fjarlægja slíka hluti á kostnað og ábyrgð eiganda að undangenginni almennri áskorun, sem birt er í bæjar- eða dagblöðum.

Að undangenginni almennri auglýsingu bæjaryfirvalda er heimilt að framkvæma lóðahreinsun á kostnað eiganda eða umráðamanns. Hreinsunardeild bæjarins er heimilt að halda hlutum, sem fjarlægðir voru til tryggingar því að hreinsunarkostnaður á lóðinni verði greiddur. Bæjarsjóður ber ekki ábyrgð á tjóni, sem verður á hlut við framangreinda hreinsun.

Auk ákvæða þessa kafla gilda ákvæði heilbrigðisreglugerðar, eftir því sem við á.

## X. KAFLI

**Um búfjárhald, hundahald o. fl.**

## 48. gr.

Búfjárhald (nautgripa-, hrossa-, svína- og sauðfjárhald svo og alifuglarækt) er óheimilt í landi kaupstaðarins, nema með sérstöku leyfi bæjarráðs og með skilmálum, sem það setur.

Að öðru leyti vísast til reglugerðar um búfjárhald í Neskaupstað um skilyrði fyrir leyfi til búfjárhalds.

## 49. gr.

Hundahald er bannað í Neskaupstað að undanskildum leitarhundum og hundum til aðstoðar blindu og fötluðu fólki samkvæmt læknisráði. Þó er bæjarstjórn heimilt að veita undanþágur til hundahalds.

Reglur og skilyrði fyrir leyfi til hundahalds eru í sérstakri samþykkt um hundahald í Neskaupstað.

## XI. KAFLI

**Um staðgildi samþykktarinnar, gildistöku, hegningarákvæði, kostnað o. fl.**

50. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Neskaupstaðar.

51. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum.

Mál sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu sæta meðferð opinberra mála og skulu sektir renna í ríkissjóð. Hagnað af broti, sem enginn á löglegt tilkall til, má gera upptækan í ríkissjóð.

52. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er að framkvæma skv. samþykktinni má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra að vanrækslan valdi tjóni.

Kostnaður við þetta og kostnaður sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjóri gerir til þess að hindra brot gegn samþykktinni, greiðist af brotamanninum eða ef hann er eigi um það fær, úr ríkissjóði.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 13. janúar 1890 um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er numin úr gildi lögreglusamþykkt fyrir Neskaupstað nr. 103 28. október 1930, ásamt síðari breytingum.

*Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 13. desember 1985.*

**Jón Helgason.**

*Ólafur W. Stefánsson.*

**REGLUGERÐ**

**um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja  
nr. 291/1979.**

1. gr.

Við 6. gr., b-staflíð bætist nýr töluliður XIV, er hljóði svo:

Flunitrazepamum: Hámarks magn á lyfseðli 100 mg. (Dæmi: Rohypnol 1 mg, 100 töflur).

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 16. gr. lyfjalaga nr. 108/1984, öðlast gildi þegar við birtingu.

*Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 24. desember 1985.*

F. h. r.

**Jón Ingimarsson.**

*Ingolf J. Petersen.*